ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 8ης Ιουνίου 1995 *

Στην υπόθεση C-451/93,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Landessozialgericht für das Saarland (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Claudine Delavant

και

Allgemeine Ortskrankenkasse für das Saarland,

παρισταμένων των Valérie και Stéphanie Delavant, παρεμβαινουσών της κύριας δίκης,

παρεμβαίνουσες,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1, στοιχείο στ', 2, παράγραφος 1, 3, παράγραφος 1, 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, και 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως κωδικοποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη (εισηγητή), J. L. Murray και G. Hirsch, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— οι Claudine, Valérie και Stéphanie Delavant, εκπροσωπούμενες από τον Gerhard Schmidt-Delavant,

— το Βασίλειο του Βελγίου, εκπροσωπούμενο από τον Patrick Duray, αναπληρωτή σύμβουλο της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών Υποθέσεων, Εξωτερικού Εμπορίου και Αναπτυξιακής Συνεργασίας,

— η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Ernst Röder, Ministerialrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, και τον Bernd Kloke, Regierungsrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,

— η Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών Υποθέσεων, και τον Claude Chavance, κύριο ακόλουθο της κεντρικής διοικήσεως στην ίδια διεύθυνση,

— το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τον A. Bos, νομικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών Υποθέσεων,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Christopher Docksey, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον δικηγόρο Bernd Schulte, του Max Planck Institut für ausländisches und internationales Sozialrecht του Μονάχου,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Φεβρουαρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 1993, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Νοεμβρίου 1993, το Landessozialgericht für das Saarland υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1, στοιχείο στ', 2, παράγραφος 1, 3, παράγραφος 1, 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, και 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως κωδικοποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6, στο εξής: κανονισμός).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Γαλλίδας υπηκόου Delavant και του Allgemeine Ortskrankenkasse für das Saarland (τοπικό ταμείο υγείας του Saar, στο εξής: AOK), σχετικά με το δικαίωμα των τέκνων της για παροχές σε είδος.

3 Η Delavant εργάζεται ως μισθωτή στη Γαλλία (Metz) και υπό την ιδιότητά της αυτή υπάγεται στο Caisse primaire d'assurance maladie του Metz. Είναι παντρεμένη με Γερμανό και το ζεύγος έχει δύο ανήλικες θυγατέρες. Η οικογένεια κατοικεί στη Γερμανία (Saarbrücken).

4 Το άρθρο 19 του κανονισμού προβλέπει σχετικώς ότι:

«1. Ο μισθωτός ή μη μισθωτός που κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος μέλος και καλύπτει τους όρους που απαιτούνται από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπόψη, εφόσον συντρέχει περίπτωση, οι διατάξεις του άρθρου 18, λαμβάνει στο κράτος της κατοικίας του:

α) παροχές εις είδος που χορηγούνται για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα από τον φορέα του τόπου κατοικίας, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για τον φορέα αυτόν, σαν να ήταν ασφαλισμένος σε αυτόν·

(...)

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται κατ' αναλογία, επί των μελών της οικογένειας που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλο από το αρμόδιο κράτος μέλος, εφόσον δεν δικαιούνται των παροχών αυτών σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικούν.

(...)»

5 Ορισμένοι από τους όρους που χρησιμοποιούνται στην προαναφερθείσα διάταξη επεξηγούνται στο άρθρο 1 του κανονισμού:

— ως «μέλος της οικογένειας» νοείται κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως μέλος της οικογένειας ή που ορίζεται ως μέλος του νοικοκυριού από τη νομοθεσία, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται οι παροχές (άρθρο 1, στοιχείο στ')·

— ως «κατοικία» νοείται η συνήθης διαμονή (άρθρο 1, στοιχείο η')·

— ως «αρμόδιος φορέας» νοείται ο φορέας, στον οποίο ο ενδιαφερόμενος υπάγεται κατά τον χρόνο της αιτήσεως παροχών (άρθρο 1, στοιχείο ιε', σημείο i)·

— ως «φορέας του τόπου κατοικίας» νοείται ο φορέας που έχει επιφορτισθεί με την καταβολή των παροχών στον τόπο όπου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, ή, ελλείψει τέτοιου φορέα, ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (άρθρο 1, στοιχείο ιστ')·

— τέλος, ως «αρμόδιο κράτος» νοείται το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο αρμόδιος φορέας (άρθρο 1, στοιχείο ιζ').

6 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ο AOK αρχικώς αρνήθηκε να αναλάβει τις δαπάνες νοσοκομειακής περιθάλψεως ενός των τέκνων της Delavant, λόγω του ύψους του εισοδήματος του συζύγου της, κατόπιν όμως δέχθηκε να αποδώσει τις δαπάνες αυτές, μετά από διοικητική ένσταση και νέο υπολογισμό του εν λόγω εισοδήματος. Ωστόσο, δεν δέχθηκε το αίτημα της Delavant να αναγνωριστεί ότι τα τέκνα της έχουν δικαίωμα έναντι του AOK, ως φορέα του τόπου κατοικίας, για παροχές σε είδος ως εάν υπάγονταν σ' αυτόν, ανεξάρτητα από το εισόδημα των γονέων τους.

7 Ο AOK προέβαλε ως έρεισμα της απορριπτικής του αποφάσεως το άρθρο 10, παράγραφος 3, του Sozialgesetzbuch, Gesetzliche Krankenversicherung (κοινωνικός ασφαλιστικός κώδικας, νόμιμο σύστημα ασφαλίσεως υγείας, στο εξής: SGB V), το οποίο έπρεπε κατά τη γνώμη του να εφαρμοστεί στην παρούσα υπόθεση, δυνάμει των άρθρων 19 και 1, στοιχείο στ', του κανονισμού. Κατά τη διάταξη αυτή του SGB V, τα τέκνα των ασφαλισμένων δεν καλύπτονται όταν ο/η σύζυγος του ασφαλισμένου, ο οποίος έχει συγγενικό δεσμό με τα τέκνα του ασφαλισμένου, δεν είναι ο ίδιος ασφαλισμένος σε ταμείο υγείας του από τον νόμο προβλεπομένου συστήματος, το δε συνολικό μηνιαίο εισόδημά του υπερβαίνει συνήθως το ένα δωδέκατο του ορίου ετησίου εισοδήματος και είναι συνήθως υψηλότερο από το συνολικό εισόδημα του ασφαλισμένου. Στην προκειμένη υπόθεση ο σύζυγος της Delavant καλύπτεται από ιδιωτική ασφάλιση υγείας, διότι το εισόδημά του υπερβαίνει συνήθως το προβλεπόμενο από την εν λόγω νομοθεσία όριο, είναι δε κανονικώς υψηλότερο από το εισόδημα της συζύγου του.

8 Κατόπιν της απορρίψεως από το Sozialgericht für das Saarland της κατά της εν λόγω αποφάσεως προσφυγής του, η Delavant άσκησε έφεση ενώπιον του Landessozialgericht für das Saarland. Στηρίχθηκε κυρίως στο άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού, από το οποίο προκύπτει, κατά την άποψή της, ότι τα τέκνα της δικαιούνται επίσης να ζητήσουν από τον AOK παροχές σε είδος, για λογαριασμό του γαλλικού φορέα, χωρίς οι διατάξεις της εσωτερικής γερμανικής νομοθεσίας να μπορούν να επιβάλουν περιορισμούς συναρτώμενους με το ύψος του εισοδήματος των γονέων. Υποστήριξε, επίσης, ότι ο γαλλικός φορέας από ετών ήδη αποδίδει τις δαπάνες για τις παρασχεθείσες εντός της Γερμανίας υπηρεσίες, χωρίς να εξετάζει το εισόδημα του συζύγου της.

9 Το Landessozialgericht δεν αμφιβάλλει ότι το άρθρο 19, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο στ', του κανονισμού, παραπέμπει στη γερμανική κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία και ότι η σχετική διάταξή της, δηλαδή το άρθρο 10, παράγραφος 3, του SGB V, θέτει μεταξύ άλλων ως προϋπόθεση για την κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη των μελών της οικογένειας του ασφαλισμένου το εισόδημα των γονέων.

10 Ωστόσο, το εθνικό δικαστήριο διερωτάται αν η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο. Συγκεκριμένα, παρατηρεί, πρώτον,

ότι η εν λόγω διάταξη δεν περιλαμβάνει, βεβαίως, στοιχεία δημιουργούντα διάκριση λόγω ιθαγένειας, αλλ' ότι η κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη των τέκνων εξαρτάται, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τις διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών και συγκεκριμένα από τη σχέση μεταξύ της τιμής του γαλλικού φράγκου έναντι του γερμανικού μάρκου, η οποία επηρεάζει τη σχέση μεταξύ των εισοδημάτων της Delavant και των εισοδημάτων του συζύγου της. Δεύτερον, υπογραμμίζει ότι σκοπός του κανονισμού είναι να βελτιώσει την κατάσταση των μεθοριακών εργαζομένων και των μελών της οικογένειάς τους. Στην παρούσα υπόθεση θα μπορούσε να προκύψει δυσμενέστερη μεταχείριση από το γεγονός ότι, κατά τη γερμανική κανονιστική ρύθμιση, η Delavant θα έπρεπε να καταβάλει εκ νέου εισφορά ώστε να μπορέσουν τα τέκνα της να υπαχθούν στο από το νόμο προβλεπόμενο σύστημα ασφαλίσεως υγείας της Γερμανίας.

11 Βάσει αυτών των σκέψεων, το Landessozialgericht für das Saarland ανέστειλε τη διαδικασία και ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί προδικαστικώς επί του εξής ερωτήματος:

«Τίθεται με τα άρθρα 1, στοιχείο στ', σημείο i, 2, παράγραφος 1, 3, παράγραφος 1, 19, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, καθώς και του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, νομική αρχή κατά την οποία τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν την πρόσβαση σε σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως των τέκνων μεθοριακής εργαζομένης ασφαλισμένης σε άλλο κράτος μέλος, εκτός από τις προϋποθέσεις που αφορούν το πρόσωπο των τέκνων, και από το ύψος του εισοδήματος του συζύγου της μεθοριακής εργαζομένης;»

12 Από το ερώτημα αυτό συνάγεται ότι το αιτούν δικαστήριο λαμβάνει ως βάση ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19 του κανονισμού, η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει της οποίας καθορίζεται αν τα μέλη της οικογένειας του εργαζομένου δικαιούνται παροχές σε είδος είναι η νομοθεσία του κράτους κατοικίας της οικογένειας και όχι η νομοθεσία του κράτους απασχολήσεως του εργαζομένου, όπου εδρεύει ο φορέας στον οποίο αυτός είναι ασφαλισμένος. Συνεπώς, πριν από το προδικαστικό ερώτημα πρέπει να εξεταστεί αν η συλλογιστική αυτή βάση ευσταθεί.

13 Πρέπει αρχικώς να τονισθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού, το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος κράτους μέλους υπόκειται, κατ' αρχήν, στη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμα και αν κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

14 Εφαρμογή αυτής της αρχής στον κλάδο της ασφαλίσεως υγείας γίνεται με το άρθρο 19 του κανονισμού. Πράγματι, από το άρθρο 19, παράγραφος 1, προκύπτει ότι εργαζόμενος ο οποίος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος απασχολήσεως υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους απασχολήσεως ως προς τους όρους κτήσεως του δικαιώματος για παροχές. Εφόσον έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα αυτό, ο εργαζόμενος λαμβάνει, στο κράτος της κατοικίας του και με επιβάρυνση του κράτους απασχολήσεως, παροχές σε είδος από τον φορέα του τόπου της κατοικίας του, εντός των ορίων και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει η νομοθεσία που εφαρμόζει ο εν λόγω φορέας, ως εάν ήταν ασφαλισμένος σ' αυτόν.

15 Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 2, οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται αναλογικώς στα μέλη της οικογένειας του εργαζομένου που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το αρμόδιο κράτος, όπως αυτό προσδιορίστηκε ανωτέρω, εφόσον δεν δικαιούνται παροχές υγείας δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους της κατοικίας τους. Συνεπώς, υπό την επιφύλαξη της τελευταίας αυτής περιπτώσεως, τα μέλη της οικογένειας του εργαζομένου υπόκεινται στη νομοθεσία του κράτους απασχολήσεως όσον αφορά τους όρους κτήσεως, εκ μέρους τους, δικαιώματος για παροχές· εφόσον έχει αναγνωρισθεί τέτοιο δικαίωμα, λαμβάνουν, με επιβάρυνση του κράτους απασχολήσεως, παροχές σε είδος από τον φορέα του τόπου της κατοικίας τους, εντός των ορίων και σύμφωνα με τους όρους της νομοθεσίας που εφαρμόζει ο εν λόγω φορέας.

16 Η ερμηνεία αυτή συνάδει προς το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως κωδικοποιήθηκε με τον κανονισμό 2001/83, της 2ας Ιουνίου

1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), το οποίο ορίζει ότι «για να λάβει παροχές εις είδος, δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού, ο μισθωτός (...) υποχρεούται να εγγραφεί ο ίδιος και τα μέλη της οικογένειάς του στον φορέα του τόπου κατοικίας προσκομίζοντας βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι δικαιούται αυτές τις παροχές εις είδος για τον ίδιο και τα μέλη της οικογένειάς του (...)».

17 Κατά την ερμηνεία της παραγράφου 2 του άρθρου 19 που προτείνει το αιτούν δικαστήριο και συμμερίζονται η Βελγική, η Γερμανική, η Ολλανδική και η Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, η εν λόγω παράγραφος παραπέμπει στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 για τα πρόσωπα που έχουν ήδη αναγνωρισθεί ως μέλη της οικογένειας του εργαζομένου. Το ζήτημα, όμως, πότε ένα πρόσωπο αναγνωρίζεται ως μέλος της οικογένειας του εργαζομένου ρυθμίζεται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, στοιχείο στ', του κανονισμού, από τη νομοθεσία βάσει της οποίας χορηγούνται οι παροχές, δηλαδή βάσει της νομοθεσίας του κράτους κατοικίας. Συνεπώς, σύμφωνα με την ερμηνεία αυτή, μπορούν να επικαλούνται το άρθρο 19, παράγραφος 2, εκείνα μόνον τα πρόσωπα που θεωρούνται μέλη της οικογένειας του εργαζομένου βάσει της νομοθεσίας του κράτους κατοικίας, εφόσον ο εργαζόμενος υπάγεται στο νόμιμο σύστημα ασφαλίσεως υγείας του εν λόγω κράτους.

18 Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, το άρθρο 1, στοιχείο στ', του κανονισμού δεν αφορά τους όρους υπαγωγής ή κτήσεως του δικαιώματος επί παροχών κοινωνικής ασφαλίσεως εκ μέρους των μελών της οικογένειας του εργαζομένου, αλλά παραπέμπει απλώς στη νομοθεσία βάσει της οποίας χορηγούνται οι παροχές όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των συγκεκριμένων προσώπων ως μελών της οικογένειας.

19 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στο εθνικό δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού έχει την έννοια ότι, όταν ο εργαζόμενος κατοικεί με τα μέλη της οικογένειάς του στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος απασχολήσεως, υπό τη νομοθεσία του οποίου έχει ασφαλισθεί δυνάμει του κανονισμού, οι προϋποθέσεις κτήσεως του δικαιώματος για παροχές υγείας σε είδος εκ μέρους των μελών

της οικογένειας του εν λόγω εργαζομένου ρυθμίζονται επίσης από τη νομοθεσία του κράτους απασχολήσεως, εφόσον τα εν λόγω μέλη της οικογένειας δεν δικαιούνται παροχών δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους της κατοικίας τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

20 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Βελγική, η Γερμανική, η Ολλανδική και η Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 1993 το Landessozialgericht für das Saarland, αποφαίνεται:

Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας όπως κωδικοποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, έχει την έννοια ότι, όταν ο εργαζόμενος κατοικεί με τα μέλη της οικογένειάς του στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος απασχολήσεως, υπό τη νομοθεσία του οποίου έχει ασφαλισθεί δυνάμει του κανονισμού, οι προϋποθέσεις κτή-

σεως του δικαιώματος για παροχές υγείας σε είδος εκ μέρους των μελών της οικογένειας του εν λόγω εργαζομένου ρυθμίζονται επίσης από τη νομοθεσία του κράτους απασχολήσεως, εφόσον τα εν λόγω μέλη της οικογένειας δεν δικαιούνται παροχών δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους της κατοικίας τους.

Schockweiler Mancini Κακούρης

Murray Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουνίου 1995.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. A. Schockweiler